

РЕШЕНИЕ

№ 1831

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **774** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР – Отдел „Пътна полиция“, депозирана чрез пълномощника юрисконсулт Д. И. против Решение от 07.12.2020 г., постановено по АН дело №11451/2020 г. по описа на СРС, НО, 2-и състав, с което е отменено Наказателно постановление №20-4332-003494/10.03.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Със същото на Р. Д. В. е било наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, предл.2 ЗДвП. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснато нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба Р. Д. В. в писмена молба оспорва касационната жалба с твърдения за нейната неоснователност. Изразил е становище за правилност на обжалваното решение, поради което счита, че същото следва да бъде оставено в сила. В условията на евентуалност в случай, че касационната жалба е основателна моли да се приложи чл.28 ЗАНН по изложени съображения. Отново в условията на

евентуалност моли НП да бъде изменено, като се намали размера на наложената глоба до законово предвидения минимум от 200 лева.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството по по АН дело №11451/2020 г. по описа на СРС, НО, 2-и състав е било Наказателно постановление №20-4332-003494/10.03.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Със същото на Р. Д. В. е наложено административно наказание - глоба в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, предл.2 ЗДвП, за това ,че на 16.10.2019 г. около 11,40 ч. на посочено в НП място управлява описан товарен автомобил, като при извършена проверка е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.15 ЗДвП.

В обжалваното решение СРС е приел за установено от фактическа страна, че МПСе закупено от наказаното лице на 24.04.2019 г. чрез сключване на договор с нотариална заверка на подписите. След сключване на сделката купувачът не е предприел необходимите действия за неговата пререгистрация. За извършената продажба е подадена по електронен път информация от нотариуса, изповядал сделката. Два месеца след сделката служебно било установено, че новия собственик не е препегистрирал автомобила, поради което на 25.06.2019 г. по реда на чл.143, ал.15 ЗДвП регистрацията служебно била прекратена, което е отразено в електронната система. Информация за настъпилата промяна не е предоставена на В.. На 16.10.2019 г. е констатирано процесното нарушение, за което е съставен АУАН. Събраните по преписката материали били изпратени в СРП, където с постановление от 14.02.2020 г. било отказано образуване на досъдебно производство. Въз основа на получения прокурорски акт и материалите по прокурорската преписка било издадено процесното НП. В хода на съдебното производство е установено, че жалбоподателят не е бил уведомен за извършената дерегистрация, като свидетелството за регистрацията на автомобила не му е било отнето и същия е имал регистрационни табели.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностното лице, издало НП. АНП е образувано при спазване на давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл.34 ЗАНН. Въззивният съд е приел обаче, че НП не отговаря на императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН доколкото описанието на нарушението, респективно обстоятелствата, при които е извършено не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което е насочена административнонаказателната принуда.

Според съда НП не съдържа част от обективните признаци на състава на описаното в тях нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП. Това е така, доколкото в НП отсъства дата на дерегистрацията и на извършеното служебно вписване на същата в автоматизираната система. Според СРС това лишава нарушителя от възможността да се ориентира относно фактическите параметри на предявената му отговорности да се защитава спрямо тях. В НП липсва словесно описание на извършената служебно дерегистрация и на датата на прехвърляне на собствеността на автомобила. Липсата на съществени елементи от състава на нарушението ограничава правото на защита на санкционирания субект и е винаги основание за отмяна на НП според въззивния съд. За пълнота на изложението СРС е изложил в мотивите си аргументи относно приложението на материалния закон. Приел е, че доколкото автомобилът е бил оборудван с две регистрационни табели, поставени на съответните места и с всички документи съпътстващи неговото управление, включително свидетелство за регистрация, като липсват доказателства за уведомяване на собственика за служебно извършената дерегистрация, то не може да се направи извод, че деянието на водача, което се субсумира под състава на административно нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП, е извършено виновно. Предвид това СРС и счел, че не е постигната пълна доказаност на деянието и вината на дееца, необходими за реализиране на неговата отговорност. При тези мотиви НП е отменено.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя фактическите и правни изводи на въззивния съд. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че в хода на проведеното АНП е допуснато съществено нарушение във формата на НП, както и че деянието не е доказано от субективна страна. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84 ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Правилно СРС е приел, че в обжалваното НП не съдържа част от обективните признаци на състава на описаното в тях нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП, доколкото в същото не е посочена датата на дерегистрация на автомобила, както и датата на придобиването му от наказаното лице. Както е приел и СРС тези обстоятелства са съществен елемент от състава на нарушението и липсата им ограничава правото му на защита, защото го лишава от възможност да разбере кога е извършена служебната дерегистрация на автомобила му и съответно да организира защитата си. Съществените елементи от състава на нарушението винаги следва да са описани в НП. Липсата им води до опорочаване на формата на акта и винаги е основание за неговата отмяна. Вярно е, че в производството пред СРС е представена заповедта за дерегистрация, както и доказателства относно датата на която автомобила е закупен. По този начин обаче не се санира липсата на тези реквизити в самото НП.

Недопустимо е в хода на съдебното производство тези пропуски да бъдат отстранени чрез представяне на доказателства.

Обосновани и в съответствие с доказателствата по делото са и изводите на СРС, че деянието, за което е наложено процесното наказание е извършено виновно, доколкото наказаното лице не е било уведомено за служебно извършената дерегистрация на автомобила.

Съгласно визираната, като нарушена норма на чл.140 ал.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Санкцията за нарушаване на тези изисквания е предвидена в нормата на чл.175 ал.3 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В разпоредбата на чл.143, ал.15 ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

За да се приеме, че водачът е осъществил от субективна страна нарушение по чл.175, ал.3, пр.1 ЗДвП не е необходимо той да е действал умишлено, тъй като нормата не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т.е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл.7 ал.2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в разпоредбата на чл.175 ал.3 от ЗДвП не се изключва наказуемостта при тази форма на вината.

Разпоредбата на чл.145, ал.2 ЗДвП вменява задължение на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Съобразно легалната дефиниция, дадена в § 2, т. 4 от ДР на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства - "Регистрация" е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Според чл.4, ал.1 от цитираната наредба, собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията.

Съгласно чл.18б ал.1 т.10 от същата Наредба регистрацията се прекратява по чл.143, ал.15 от ЗДвП по отношение на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Анализът и тълкуването на цитираните по-горе разпоредби, относими към настоящия казус, водят на извода, че след валидно осъществена промяна на собствеността върху

превозното средство и непредприемане на действия от страна на новия собственик в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в съответната служба за регистрация, същото следва да бъде квалифицирано като моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Т.е. състоянието на превозното средство "нерегистрирано по надлежния ред моторно превозно средство" е пряка последица от неизпълнение в срок на задължението по чл. 145, ал. 2 от ЗДвП. Непререгистрирането в законоустановения срок на придобито чрез правна сделка МПС води като последица приложението на разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП за служебно прекратяване на регистрацията му. В хипотезата на чл. 143, ал.15 ЗДвП законът приравнява служебното прекратяване на регистрацията на автомобил на липсата на регистрация на същия. Служебната дерегистрация на МПС се извършва с изричен акт на компетентния орган, като по своя характер представлява ПАМ по смисъла на чл.22 ЗАНН и за да произведе своето правно действие, актът с който същата е наложена, следва да е влязъл в сила. При служебното прекратяване на регистрацията собственикът на съответното превозно средство няма възможност да узнае за това действие, ако не е уведомен изрично от контролния орган. Вярно е, че служебното прекратяване е законова последица от друго нарушение (несъобщаване за промяна в собствеността), но в случаите, в които адресатът ѝ не е уведомен за налагането ѝ, за него не е започнал да тече и срок за оспорването ѝ, респ. ПАМ не е била влязла в сила към дата на констатиране на нарушението - 16.10.2019 г. Обстоятелството, че принципно автомобилът подлежи на дерегистрация в хипотезата на чл.143 ал.15 от ЗДвП, не влече след себе си като пряка последица знанието на собственика му досежно този факт, доколкото той категорично не може да знае точно в кой момент/ на коя дата, автомобилът ще бъде дерегистриран. След като на Р. В. на 16.10.2019 г. не му е било известно, че автомобилът е дерегистриран, той не е осъзнавал общественотоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и не е предвиждал или допускат настъпването на общественотоопасни последици. Липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл.175 ал.3 във вр. чл.140 ал.1 от ЗДвП прави деянието, осъществено от касатора, несъставомерно. Налице е т.нар. извинителна грешка по чл.14, ал.1 НК, вр. чл.11 ЗАНН, тъй като липсва умисъл за извършване на нарушението, защото на В. не е бил известен факт, който принадлежи към състава на нарушението /дерегистрацията/. За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественотоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в подобни случаи. Като лице, ползващо определено моторно превозно средство, той е бил длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява. Съдът намира обаче, че в конкретната ситуация той не е могъл да предвиди неправомерния резултат, а именно: управлението на служебно дерегистрирано МПС, тъй като обективно не е могъл да узнае, че неговият автомобил е със служебно прекратена регистрация от 25.06.2019 г., доколкото не е бил изрично уведомен за това. В конкретния случай е изключен не само умисъла, но и непредпазливостта. Деянието е извършено при обстоятелства, при които отпадат всички форми на вината и следователно не се явява административно нарушение, тъй като не е извършено виновно, въпреки наличието от обективна страна на елементите от състава му.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да отмени обжалваното НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е отменено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски на касатора не се дължат. Ответникът не е направил искане в тази насока, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.12.2020 г., постановено по АН дело №11451/2020 г. по описа на СРС, НО, 2-и състав, с което е отменено Наказателно постановление №20-4332-003494/10.03.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.